

Pápežova audiencia o roku milosrdenstva (30. marca 2016)

„Boh je väčší než hriechy, ktoré môžeme urobiť! Boh je väčší než náš hriech!“ Týmito slovami sa pápež František prihovoral veriacim na Námestí sv. Petra vo Vatikáne počas generálnej audiencie. Poslednú katechézu o milosrdenstve zo Starého zákona venoval téme „Milosrdenstvo odstraňuje hriech“, pričom sa nechal inšpirovať Žalmom 51, ktorý hovorí o ľútosti kráľa Dávida nad svojím hriechom.

01.06.2016

„Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes končíme s katechézami o milosrdenstve v Starom zákone a urobíme tak meditujúc Žalm 51, nazývaný *Miserere*. Ide o kajúcu modlitbu, v ktorej žiadosti o odpustenie predchádza vyznanie viny a v ktorej sa ten, kto sa modlí, necháva očistiť láskou Pána a stáva sa novým stvorením, schopným poslušnosti, pevnosti ducha a úprimnej chvály.

Nadpis, aký dala tomuto žalmu starobylá židovská tradícia, odkazuje na kráľa Dávida a na jeho hriech s Betsabe, ženou Hetejca Uriáša. Ten príbeh dobre poznáme. Kráľ Dávid, povolaný Bohom „pásť“ ľud a strážiť ho na cestách poslušnosti voči božiemu Zákonu, sa spreneveruje

vlastnému poslaniu a potom, ako spácha cudzoložstvo s Betsabe, necháva zabiť jej manžela. Hrozný hriech! Prorok Nátan mu odkrýva jeho vinu a pomáha mu si ju priznať. Je to okamih zmierenia s Bohom vo vyznaní vlastného hriechu. A tu bol Dávid pokorný, bol veľký!

Kto sa modlí tento žalm, je pozvaný mať tie iste pocity ľútosti a dôvery v Boha, ktoré mal Dávid, keď sa znova obrátil a keď sa, i keď bol kráľom, pokoril, aby bez strachu vyznal vinu a ukázal vlastnú biedu Pánovi, presvedčený však o istote jeho milosrdenstva. A nebol to nejaký drobný hriech, malé klamstvo, to čo urobil: vykonal cudzoložstvo a vraždu!

Žalm začína týmito slovami prosby:

«Zmiluj sa, Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju neprávosť. Úplne

zmy so mňa moju vinu a očisti ma od hriechu» (Ž 51,3-4).

Volanie sa obracia na Boha milosrdenstva, aby sa pohnutý veľkou láskou, akú má otec alebo matka, zmiloval, čiže aby prejavil milosť, aby preukázal svoju priazeň a pochopenie. Je to skľúčená výzva Bohu, jedinému, kto môže oslobodiť od hriechu. Používajú sa obrazy veľmi plastické: znič, zmy, očisti ma. V tejto modlitbe sa ukazuje skutočná potreba človeka: jediná vec, ktorú skutočne potrebujeme v našom živote je to, aby nám bolo odpustené, aby sme boli oslobodení od zla a od jeho smrtiacich následkov. Bohužiaľ, život nám dáva zakusovať mnohokrát tieto situácie; a najmä v nich sa musíme spoliehať na milosrdenstvo. Boh je väčší než náš hriech. Nikdy na to zabudnime: Boh je väčší než náš hriech! - ,Otče, neviem to povedať, urobil som ich toľko, ťažkých [hriechov].’ - Boh je

väčší než všetky hriechy, ktoré môžeme urobiť. Boh je väčší než náš hriech. Povieme to spoločne? Všetci spolu: ‚Boh je väčší než náš hriech!‘ Ešte raz: ‚Boh je väčší než náš hriech!‘ Ešte raz: ‚Boh je väčší než náš hriech!‘ A jeho láska je oceán, do ktorého sa môžeme ponoriť bez strachu, že budeme premožení: odpustiť pre Boha znamená dať nám istotu, že on nás nikdy neopustí. Nech sa viníme z čohokoľvek, od je stále a vždy väčší než čokoľvek (porov. 1 Jn 3,20), lebo Boh je väčší než náš hriech.

V tomto zmysle, kto sa modlí s týmto žalmom, hľadá odpustenie, vyznáva vlastnú vinu, avšak uznávajúc ju oslavuje spravodlivosť a svätosť Boha. A potom tiež žiada o milosť a milosrdenstvo. Žalmista dôveruje Božej добрôte, vie, že božie odpustenie je vrcholne účinné, lebo vytvára to, čo hovorí. Neskryje hriech, ale ho zničí, zmaže ho;

odstráni ho vskutku od koreňa, nie ako to robia v čistiarni, keď prinesieme oblečenie a zmažú škvrnu. Nie! Boh zničí náš hriech vskutku od koreňa, celý! Preto sa kajúcnik mení na čistého, každá škvrna je zničená a on je odteraz belší než napadnutý sneh.

My všetci sme hriešnici. Je to pravda? Ak sa niekto z vás necíti byť hriešnikom, nech zdvihne ruku... Nikto! Všetci nimi sme. My hriešnici sa s odpustením stávame novými stvoreniami, vrchovato naplnenými duchom a plnými radosti. Teraz pre nás začína nová skutočnosť: nové srdce, nový duch, nový život. My, omilostení hriešnici, ktorí sme prijali božiu milosť, môžeme dokonca učiť druhých, ako viac nehrešiť. - *„Otče, ale ja som slabý, padám.“* - *„Keď padáš, tak vstaň! Vstaň!“*

Keď spadne dieťa, čo urobí? Zdvihne ruku za mamou, za otcom, aby ho

zdvihli. Urobme to isté! Ak si pre slabosť upadol do hriechu, natiahni svoju ruku: Pán ju vezme a pomôže ti vstať. To je dôstojnosť Božieho odpustenia! Dôstojnosť, ktorú nám dáva Božie odpustenie je tá, ktorá nás dvíha, ktorá nás vždy postaví na nohy, lebo on stvoril muža i ženu, aby boli na nohách.

Žalmista hovorí: *«Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného. [...] Poučím blúdiacich o tvojich cestách a hriešnici sa k tebe obrátia»* (Ž 51,12.15).

Drahí bratia a sestry, Božie odpustenie je to, čo všetci potrebujeme a je najväčším znakom jeho milosrdenstva. Dar, o ktorý je každý ospravedlnený hriešnik povolaný sa podeliť s každým bratom a sestrou, ktorých stretne. Všetci tí, ktorých Pán postavil vedľa nás, rodinní príslušníci, priatelia,

kolegovia, farníci... všetci, tak ako
my, potrebujú Božie milosrdenstvo.
Je krásne byť ospravedlnený, ale aj ty,
ak chceš, aby ti bolo odpustené,
odpúšťaj. Odpúšťaj! Nech nám Pán
udeľí, na príhovor Márie, Matky
milosrdenstva, aby sme boli
svedkami jeho odpustenia, ktoré
očisťuje srdce a premieňa život.
Ďakujem.“ (Preklad: Slovenská
redakcia VR) -ej-

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/papezova-audiencia-o-
roku-milosrdenstva-30-marca-2016/](https://opusdei.org/sk-sk/article/papezova-audiencia-o-roku-milosrdenstva-30-marca-2016/)
(26.03.2025)